

El PP de Casado es juga el seu futur a les tres nacionalitats històriques

Després del cop d'autoritat amb el cessament d'Alfonso Alonso a Euskadi, el líder popular conté la respiració davant de les eleccions a Galícia i a Catalunya

Pablo Casado i Inés Arrimadas, reunits al Congrés dels Diputats | Flickr PP

El cop efectuat per Pablo Casado sobre la taula del PP basca, amb el cessament d'Alfonso Alonso com a cap de cartell

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/196900/casado/talla/cap/al/lider/pp/basc/negar-se/pactar/amb/ciudadans>), ha sacsejat el partit i ha obert una crisi d'alt risc per la direcció de Génova. Casado ha jugat fort en favor d'una aliança amb Ciudadanos que, abans d'estendre's a tot l'Estat, s'ha d'implantar en algun territori. El 5 d'abril hi haurà eleccions al País Basc i Galícia, i el PP s'hi juga molt. Aquest factor ha forçat els temps del seu líder i ha desfermat la caixa dels trons en la formació a Euskadi.

Els comicis bascos i gallecs, i les que se celebraran a Catalunya al llarg del 2020 -la data és una incògnita(<https://www.naciodigital.cat/noticia/195303/pressupostos/elecciones>) - posaran a prova el lideratge de Casado. Paradoxalment, el discurs dur i furibundament nacionalista espanyol del cap de files del PP haurà de sotmetre's al test de les urnes en les tres nacionalitats històriques, just allà on el missatge de la nova cúpula conservadora topa amb més dificultats per fer-hi forat.

- Euskadi: la "revenge" de María San Gil

El PP basc arrossega una divisió històrica amb moltes implicacions. No s'entén res del que passa al partit sense l'organització basca. Va ser allà on José María Aznar va assajar un intent de "front nacional espanyol" a les eleccions del 2001, amb Jaime Mayor Oreja com a candidat. Una operació que va fracassar. El nucli dur dels populars bascos va ser un suport ferm a l'aznarisme. Després, l'esgotament del tàndem Mayor Oreja-Carlos Iturgaiz, ara recuperat per Casado com a candidat, va fer sorgir nous lideratges com Alfonso Alonso. L'arribada al cim del partit de Mariano Rajoy va suposar la consolidació d'Alonso i de figures com Borja Sémper, avui fora de la política. En un altre sentit, cal recordar que del PP basc va sorgir Santiago Abascal, fundador de Vox.

La visita d'Aznar a Bilbao de la setmana passada va ser vista com un anticip del que vindria; Abascal, líder de Vox, va sorgir del PP basc

Una víctima d'aquesta nova etapa, que volia suavitzar el discurs bel·ligerant d'Aznar i assajar una via de reconciliació amb sectors nacionalistes, va ser María San Gil, convertida en heroïna per un sector de la premsa madrilenya més dretana i apartada per Rajoy. Aquests dies, els Mayor Oreja i San Gil assaboreixen una revenge que les urnes pot convertir en molt agra. El PP basc té ara nou diputats al Parlament i les enquestes no li auguren cap millora.

En els moviments de Casado s'hi entreu, amb més o menys força, la petjada de José María Aznar. El 20 de febrer, l'expresident va ser a Bilbao per pronunciar una conferència sobre l'enfortiment d'Espanya al País Basc. Aquesta és una de les obsessions de l'exdirigent, que es va trobar a l'auditori amb San Gil i Iturgaiz, que el van aplaudir entusiasmat. Molts en l'entorn d'Alonso van intuir que s'acostaven esdeveniments. A Gènova ningú oblida que va apostar fins al final per Sáenz de Santamaría.

- Galícia, ni tocar-la

Casado ha forçat una coalició de PP i Ciutadans a Euskadi, que suposa cedir dos llocs de probable sortida (els números dos de Biscaia i Àlava) als taronja, fins ara sense escó i amb males perspectives. Però Casado està obsedit a aplegar com sigui els d'Inés Arrimadas i ha decidit cedir-los espai. També ha intentat fer el mateix a Galícia, però aquí ha topar amb Alberto Núñez Feijóo, president en exercici que es juga la seva hegemonia el 5 d'abril. Les eleccions es preveuen igualades i el PP necessita preservar la majoria absoluta per impedir una aliança plural d'esquerres i nacionalistes.

[noticia]194082[/noticia]

Feijóo ha pogut blindar la seva posició. És el líder territorial més poderós del partit i Gènova no el pot tractar com a Alonso. Sempre ha estat vist com una alternativa per liderar el PP i ell ha volgut expressar el seu suport als dirigents populars bascos. De moment, Ciutadans no té representació al Parlament de Santiago i tot indica que així continuarà. Les urnes basques seran paradoxals per Casado: si el PP perd el govern, això afeblirà el president popular, que haurà de gestionar alhora els resultats bascos. Però si la formació continua al poder, serà Feijóo el guanyador real.

- Catalunya Suma, més a prop malgrat les tensions

A Catalunya, Casado no té els problemes de Galícia i Euskadi pel que fa als dirigents locals. L'executiva d'Alejandro Fernández no amaga la seva identificació amb la línia marcada per

Génova. El PP té 4 escons al Parlament, per 36 de Ciutadans. Una aliança entre tots dues forces es pot veure nodrida per la necessitat mútua: els taronja són conscients que perdran la seva condició de primera força i poden veure reduïda severament la seva representació, i el PP travessa un moment de fragilitat. Amb tot, ni les bases populars ni les de Ciutadans senten entusiasme per un acord electoral.

La sort de Casado dependrà, en part, de tres eleccions en què no contempla bones expectatives, tret de les gallegues, on el candidat a la reelecció apareix com l'exponent màxim dels barons territorials que contempen amb aprensió el discurs i les maneres de fer de Casado. Un líder que fluctua entre posicions aparentment moderades i un retorn a les essències aznarianes, amb les quals se sent molt més còmode.